

dels — da Afhjælningen af Pladsmangelen i de bestaaende Strafanstalter for Mænd ikke kan opsættes, indtil den foreslaaede ny Strafanstalt kan tages i Brug — at træffe Foranstaltninger sigtende til snarest muligt at formindske den nævnte Pladsmangel.

Hvad angaar Forslaget om Opførelsen af en ny Strafanstalt, forudskikkes den Bemærkning, at det nuværende Tidspunkt for saa vidt er uheldigt for Fremsættelsen af et saadant Forslag, som hele Spørgsmaalet om Straffuldbyrdelsen for Tiden er Genstand for Overvejelser i de Kommissioner, der under 11. August 1905 og 8. April 1910 ere nedsatte af Regeringen til Revision af henholdsvis den almindelige borgerlige Straffelovgivning og Loven om Behandling af forbryderiske og forsømte Børn og unge Personer. Det er indlysende, at man, saa længe disse Kommissioner — hvis Arbejde forøvrigt kan forventes afsluttet i en ikke fjern Fremtid — ikke have afgivet Betænkning, maa savne den for Planlægningen af et nyt Fængsel ønskelige Klarhed med Hensyn til de fremtidige Frihedsstraffes Omraade, Art og nærmere Ordning og som Følge deraf ogsaa med Hensyn til Størrelsen og Indretningen af de penitentiære Institutioner, som der i Fremtiden vil blive Brug for. Naar der alligevel paa dette Tidspunkt fremsættes Forslag om Opførelse af en ny Strafanstalt, skyldes det, at det er absolut nødvendigt, at der allerede nu gøres Skridt til paa effektiv Maade at afhjælpe Pladsmangelen i Strafanstalterne, idet dennes Afhjælpning ikke uden den alvorligste Fare for Retshaandhævelsen kan udsættes, indtil de ovennævnte Kommissioner have afgivet Betænkning, endside indtil paa Grundlag deraf en ny Lovgivning er vedtagen og traadt i Kraft. Allerede nu trænges der til over 100 Pladser til Mænd idømte Strafarbejde, og det er sandsynligt, at der i Løbet af et Aars Tid vil blive Trang til yderligere henved 100 Pladser (se Fængselskommissionens Betænkning S. 31—33).

Medens Pladsmangelen i de bestaaende Strafanstalter saaledes gør Lovforslagets Fremsættelse allerede nu til en tvingende Nødvendighed, indeholder det ovenfor bemærkede en stærk Opfordring til at sørge for, at Lovforslagets Gennemførelse ikke præjudicerer de Forslag, der kunne ventes afgivne af de ovennævnte tvende Kommissioner. Men dette Hensyn er ogsaa iagttaget ved Lovforslagets Udarbejdelse, i hvilken Henseende bemærkes følgende:

Det kan formentlig med Sikkerhed

forventes, at en ny Straffelovgivning, i Overenstemmelse med Udviklingen i flere fremmede Lande, for yngre mandlige Fanger, der ere idømte ikke ganske kortvarige Frihedsstraffe, vil anordne en Behandling, der i væsentlig Grad afviger fra den, som de nævnte Fanger ifølge de nugældende Regler i Almindelighed underkastes. En ny Lovgivning paa dette Omraade vil sandsynligvis — selv om den ikke for yngre Lovovertrædere, overfor hvilke Ophold i de sædvanlige Opdragelsesanstalter ikke anses for formaalstjenlig, paabyder Oprettelsen af saadanne særlige Institutioner, der, som f. Eks. de amerikanske *reformatories*, repræsenterer en Mellemting mellem de nævnte Anstalter og de egentlige Strafanstalter — for de nævnte Lovovertrædere foreskrive en Behandling, hvis ledende Princip vil være Opdragelse, og ved hvilken Straffesynspunktet vil træde mere i Baggrunden, end det nu er Tilfældet. Behandlingen kan derfor antages at ville medføre en Lempelse i det nu almindelig anvendte strenge Cellesystem og i langt højere Grad end nu at ville tage Sigte paa de unge Forbryderes aandelige og legemlige Udvikling og praktiske Uddannelse. Opholdet i Cellen vil derfor i Almindelighed blive indskrænket til Fritiden, Nætterne og den Tid, der er nødvendig til Forberedelse til Skoleundervisningen, medens den teoretiske Undervisning ligesom Legemsøvelserne vil foregaa i Fællesskab i særlige Hold og den praktiske Uddannelse, ligeledes i Fællesskab, ske ved Landbrugs- og Havearbejde eller paa Anstaltens Værksteder under kyndig Vejledning og streng Disciplin. Det er klart, at en Anstalt, hvori en saadan Behandling skal gives, kræver et betydeligt Jordtilliggende og en Indretning og Organisation, som i væsentlig Grad adskiller sig fra de bestaaende Strafanstalters, og at Tiden ikke nu er inde til at planlægge en saadan Anstalt, hvortil saavel de bestaaende Fængsler og Strafanstalter som Opdragelsesanstalterne ville afgive Beboere, og over hvis rette Størrelse og hele Indretning der ikke kan have fornøden Klarhed, forinden der er tilvejebragt en ny Lovgivning paa Grundlag af de i de tvende ovennævnte Kommissioners Betænkninger indeholdte Oplysninger og Betragtninger.

Men medens det kan antages, at Behandlingen af de yngre mandlige Forbrydere ved den forestaaende ny Lovgivning vil undergaa betydelige Forandringer og derfor kræve Institutioner af en væsentlig anden Skikkelse end de eksisterende peni-